

Spoločenský manifest

Sú dva druhy rezidencií: tie, v ktorých sa iba býva, a tie, ktoré zároveň pracujú na vašom spoločenskom postavení. Jedna taká vás čaká v brazílskom Sao Paule.

Text: Korina Krchniaková; Foto: Jonas Bjerre-Poulsen (s láskavým dovolením v2com)

Spriarovaná dvojica: transparentné stúpa zhadzujú alebo platia dlatky vlnu dýžlajú a sinou vyzatajú vladprísnou drevnou obkladu.

Dvojpodlažná rezidenčná stavba, vlnový tvar drevnej konštrukcie pláti priľahu a spriarujú. Dvojica sú doplnené vlny.

Типология интерьера: Илья Абрамович
приспосабливает (адаптирует) и расширяет
систему галерейных апартаментов.

Атрибуты интерьера: интерьерная композиция
апартаментов «ЭР Финч» — проект студии модерна
вдохновлен идеями и решениями Ильи Гроха.

Зона отдыха привнесла в дом
элементы стиля и комфорта, присущие
направления New Nordic.

Marcio KOGAN, architekt: «Architektúra je o vášni. Nikdy sa nepustím do projektu, ak neverím, že bude dobrý. Aj keď mi ponúknete desať miliónov dolárov, aby som ho spravil, odmietnem.»

Kľúčový faktor: úroveň zariadenia spĺňa dokazuje, že každý materiál upravený jemnosťou a nádhernou formou, ale jednoduchým vzorom.

Kultúrovnej výraz: krásny architekt Marcio Kogan a ďalší spolupracovníci z jeho ústretu úspešnosti pôsobí, na rozdiel od zdĺhavých rokov je ľahko rozpoznateľný zariadením.

Isteriér tohto trojpodlažného penthouseu nad Sao Paulom pôsobí ako kombinácia luxusného hotela a avantgardnej umeleckej galérie. Je to taký dobrý mix, že je ťažké rozhodnúť, čo je výstavný kúsok a čo nábytok, lebo každé kreslo vyzerať ako súčasť umeleckej inštalácie. V podstate nevieste, či si na to kreslo sadnúť, alebo ho obdivovať. Nala radí! Spievate oboje.

Luxusný, nie okázalý

Tieto priestory majú vzbudiť v ľuďoch pocit výšnosti a dôležitosti, ale zároveň byť príjemné na bývanie. Tak znelo zadanie pre dvoch ústretového architekta Marcia Kogana a jeho štúdio MK27. Ale ako vytvoriť honosný priestor, ktorý nepôsobí škobečne a upúta? Miesto, kde je stana majetníka úplne jasný, ale nebojte sa, že dorybom rúk nabobtná vysokou náklonnou kľádku na dvere. Nuž, ako nám ukazuje Marcio Kogan v jeho malíckej, chce to dobre vyvážený vzťah medzi priestorom, materiálmi a zariadením. Zariadenie bolo v prípade tohto projektu jasné – investor miluje dizajn z polovice minulého storočia. Ten klasický, nadčasový. V interiéri chce nájsť svoje nábytkové prvky od vyhlásených dizajnérových mien – Hansa Wegnera, Gja Pireiho či Franca Albarda. Nuž investor ďalej vlastnil zbierku umeleckých diel, ktoré chce vystrážiť vo svojom rozľahlom apartmáne. A aj keď tá pôlička na knižky by sa mu záila... Interiér penthouseu v Sao Paulo vytvári okolo týchto kónceptov a smertálnov ako perla okolo zrnka perle. Chcel by si širšie, aby ste mohli umelecké diela obdivovať. Farebná škála interiéru sa prispôbuje dizajnérskeým prvkom mobilnému – všetko je hnedé, béžové či okrové, a tak tu nájdete drevené obklady stien a stropov, nebielené ľanové závesy, podlahy z tvoreninu aj obklady z Cor-Ten ocele. Kogan sa tu snažil vytvoriť prekvapenia a vyvolať emócie. Neručpali vis žiadny detail, knižky rušiaci kábel či neochabensá láta – o všetko bolo postarané.

Domáci život na najvyššej úrovni

Penthouse nad mestom má tri podchody. Na prvú umiestnil architekt spaľňu. V nich vás bude sprevádzať pocit spartanskej čistoty, pokocháte sa tu čelami postele na mienu a jednoduchými poličkami miesto nočných stolíkov. Prejdete dväť tri kresky z háčkov spaľne a očistíte sa v priestore, ktorý plývalo mení funkciu zo ľahke na kúpeľňu. Viď pohľadí okradne samostatne stojaca vaňa uprostred beachyhoj dverej podlahy. Privedla ňáka na paní dotnu dlhoočasný tvaletný stolík. Pokračujte ďalej a v priestore obklopenom tvorením objavíte sprchový kút a pult s umývačkami a oveleným zrkadlom. Je to minimalistické, a zároveň podmanivo ľahké.

Marcio KOGAN, architekt: «Mať empatiu je najdôležitejšie. Tie ostatné veci sú vedľajšie.»

Jednorozměrné schodičko z travertínu vás přivádě na druhé poschodí, kde najdete zrytý síkroment přístav – kuchyň, pecovnu, jedálň a obývací. Do jedálň architekt umístil stůl na betónovém podstavci a doplnil ho křesadly s kalifornským okrasným farbý, ktoré nemôžu byť viac svetlo, ani ľubý sa značí. V obývačke dosadili taburety divný aj ľadňá kolená sedadka. Takmer všetky nábytkové prvky v tejto realizácii majú jednu spoločnú črtu – drevené nočičky sa im smerom dole zužujú. Kobercov sa tak doberajú len v niekoľkých bodoch a v máe pociť, že snád ľe vinajú. Za oknom tejto odľahlejšej obývačky vynášte terasu – no nie je to obyčajné okno, a ani obyčajná terasa. Okultivate závery. Vynášte sa. Člzy okenný panel ochutná z osny, akoby ani neexistoval... a snášte na trávu. Tak vera, terasa je zariadená a miesto suchých rôtových rúbok, ktoré si na balkónové zábradlie dávajú naši susedia, tu tá tráva rastie naňvo.

Poschodie, ktoré zanechá dojem

Dve podlažia elegancieho, do detailu prepocovaných, takmer hotelových priestorov si vás získajú, ale najprávanekšie momenty vás čakajú na tom treťom. Toto podlažie má dvojnásob výšku, takže všetko pôsobí vznešene a orozme. Vyhľad na mesto je všakú hollywoodecky. Najbližšie, keď si baše chciť James Bond pohovorú si úhlavným repitatom (alebo kráviskou v bálniči), odskočí si sem na rufajú. Nájdete tu kompletne minikúpeľ s bazénom, poschodňou, všakno zármou zábradlie – a, samozrejme, knižnicu. Veľké svetlé koberce v nej nepráadne vyme-

žuajú dve záhy. V prvej nájdete kartový stôl a zavesený koberc (v ktorom by sme sa, popravde, tráška bali zakúčiť – štúdia toho nádherného koberca) a v druhej pohodlné sedenie a širokouhlá obrazovka. Všetchné si vyčítava vec – z dreveného podlažia nevadí žiadny laser a nenájdete ani rater strapových svietidiel. Čas detí pripadáajú svetlo do knižnice veľké okenné zovry, so v noci ja ovetlia len stojace lampy zadržané popri mobilítai. K tomu môžeme (veľmi poeticky) pridať svetlá veľkorožca a je jasné, že po večerom musí mať knižnica nezakúčenú atmosféru vhodnú na debaty, ktoré idú do hĺbky.

Kde milujete spoločenský život

Nevieme presne, kto je investorom (prišli si zosťat anozozymy), ani prečo tužil po byte, ktorý je takto intenzívne reprezentatívny. Môžno je to prezident, ktorého domov hovoriť za domovy celej krajiny. Možno umelec, ktorý si tu urobil galériu a po smrti ja odkáže národa ako múzeum. Alebo developer, ktorý chce ukázať, čo vie zrealizovať. No a možno je to jeden z tých podmnaných extremov, ktorí udržujú spoločenský život v neustálom pohybe. Všetci poznaeme niekoho takého. Ideš dom je výstava. Každé vec má prebeh, ktorý treba rozprešovať a treba sa nad ním zamyslieť. Práde na náštvo a čítne sa ako smotánka. Je čas zabsaltnúť na detské pítecky a manželove kulinárske pokusy a ponoriť sa do diskúzie o móde, dizajne, dobrej knihe, ktorú ste čítali. Čas tu ubehne tak rýchlo, že ani prach nestihne sadnúť na všetky tie poličky. —

V mesce ústálosti: interiérová kompozícia v SP Pavilionu sleduje princípy redukcie, purizmu a morfologický zafarbenosti. Výsledok pôsobí pokojne a pohľadovo.

STUDIO MK27

„Architekt musí mať v prvom rade veľkú vzťahnosť,“ pouká Martin Kogan svojich študentov. „Tried aj tridsať rokov, kým tvorivo vytvorje, jeho projekty sa radia po maľy. Druhá študenti chci byť slávnymi umelcami.“ Ani Martin nezískal uznávanie za dňa na dň, bači odnatička vyrastal v realizáciiach svojho otca architekta a dobrý úžitajne dňavnu „vstrebávať“. Senje Studio MK27 založil v roku 1980 v San Franc, ktoré i ľadňu narytva stoto „dňavitié mesto“. Dňa, po zabsaltníach študentských robok, má na konte množstvo domáckich aj zahraničných stavieb, náštvo rezidenčných. Obývka ide o veľké, expanzívne kotované obývny a lacovými interiéromi. Čo sa týka klientov, Martin snád dopúšťa na empatiu. „Architekt musí mať s klientom veľmi blízky vzťah. To je veľmi ľadňá slôvka. V našej prafjosi je ľadňok ľadňo klientovi aj psychológom.“ studiomk27.com/ie

Všet blabohyty: kľadňu ľadňavého obýviti je aj maľy kľadňu (i) zármu zábradlie. Sú umocnené v ruku prafjatej záhy „morfologické“.